

1. การศึกษาการเจริญเติบโตของไร้

เมื่อนำไว้รีดแล้วพบเม็ดเมี่ยมผลพันธุ์ที่มันอาหารเพาะเลี้ยงเชื้อราตามวิธีการทดลองในบทที่ 3 จะสังเกตเห็นว่า หลังจากที่เพคเมียได้รับการผสมพันธุ์แล้ว จะเดินสำรวจหาที่วางไข่เรื่อยๆ ไป การวางไข่จะเกิดขึ้นภายในหลังการผสมพันธุ์ประมาณ 24 ชั่วโมง เพคเมียจะวางไข่ที่ลักษณะในติดแน่นกับสายใยของราษฎร์ไว้เฉพาะหน้า และจะวางไข่ได้เรื่อยๆ พร้อมๆ กับการหาสถานที่ไปถ่ายไข่

ไข่ของไร้มีรูปร่างเป็นรูปไข่ ขนาดเล็ก มีความยาว 118-220 (เส้นผ่าศูนย์กลาง 171.47 μm) กว้าง 68-110 μm (เส้นผ่าศูนย์กลาง 82.0 μm) เมื่อดูกว้างใหม่ๆ จะมีสีขาวใส และจะกลับ ฯ ไม่ลิ่นวูล ฯ ซึ่ง แต่ไม่แตกต่างจากที่วางไข่ใหม่ๆ มากนัก เมื่อไข่ฟักเป็นตัวน้ำนมมาศึกษาลักษณะภายนอก โดยการนับระยะของตัวอ่อน พิจารณาโดยนับจำนวนครรภ์ที่พมในแต่ละครรภ์ และศึกษาลักษณะภายนอกของไร้

ลักษณะภายนอกของไร้แต่ละระยะมีดังนี้

ตัวอ่อน (larval stage) รูปที่ 21

- ขนาดลำตัวเฉลี่ย $89.13 \times 179.17 \mu\text{m}$ ซึ่งในตอนที่ลอกครรภ์ออกมากใหม่ๆ จะมีขนาดลำตัวและรูปร่างใกล้เคียงกันไม่มาก ต่างกันแท้ทวนองเห็นส่วนของปากและขาเพิ่มขึ้น

- มีสีขาวใสเป็นมัน แต่ในระยะปลายอาจจะมีลิ่นวูล ฯ เช่นชิ้นบางเล็กน้อย

- มีขา 6 ขา ชา 2 คู่แรกจะอยู่บริเวณหางค้านหัว ทางค้านห้องประกอบกวยขาเพียง 1 คู่

- ส่วนหัวและส่วนปากยึดหกให้ชัดเจน สังเกตเห็น prodorsal shield โค้งด้านนอก

- coxal apodeme จะปรากฏอย่างชัดเจน โถยเนพาะ apodeme
ที่ coxa คูที่ 1 จะรวมกัน เริ่มมองเห็น sejugal furrow ที่แบ่ง propodosoma
ออกจาก hysterosoma ໄกบ้าง

- ส่วนของขาจะประกอบด้วยปล่อง 6 ปล่อง คือ caxa, trochanter,
femur, tibia, tarsus และ pretarsus ที่ pretarsus จะมองเห็น
claw ชัดเจน ปล่องของ tarsus จะยาวกว่าปล่องอื่น ๆ

- chelicerae มีขนาดใหญ่มองเห็นได้ชัดเจน แยกออกจากกันทั้งสอง
ข้าง

- สังเกตเห็น anal region ໄกบ้างเล็กน้อย

ตัวอ่อนรัยระยะที่ 1 (Protonymph) รูปที่ 22 และ 23

- ขนาดลำตัวเฉลี่ย $128.5 \times 274.67 \mu\text{m}$ ในตอนที่ลอกคราบใหม่ ๆ
ลำตัวคู่อ่อนนุ่มสีขาวใส แต่เมื่อเวลาผ่านไปลำตัวจะมีสีเข้มขึ้น เป็นสีน้ำตาลมากกว่า
เมื่อเป็นระยะตัวอ่อน

- ขา 8 ขา หางค้านหัวประกอบไปด้วยขา 2 คู หางค้านห้าย 2
คู มองแยกจากกันได้ชัดเจน คุยวเศน sejugal furrow

- coxal apodeme มองเห็นได้ชัดเจนทั้ง 4 เส้น

- ส่วนของ chelicerae ตอนปลายจะเห็นเป็นรอยหยัก ๆ คล้าย

ฟันเลื่อย เป็นลักษณะแบบปากกัด (chewing mouthpart)

- ขาทั้ง 4 คู มีความยาวใกล้เคียงกัน

- anal region จะปรากฏได้ชัดเจนมากขึ้น

- ส่วนของ genital region ประกอบด้วย genital acetabula

1 คูอยู่ระหว่างขาคูที่ 4 ในแนวที่เบื้องกันเล็กน้อย

ตัวอุกากรระยะที่ 2 (Deutonymph) รูปที่ 26 และ 27

- ขนาดตัว 173.33 x 384.67 μm มีสีนวลเข้มข้นเทียบจะเป็นสีเหลือง สามารถมองเห็นเป็นจุดเล็ก ๆ ภายในเปลือกตัว
- จำนวนห้องท้องตัวและระบบการเดินมากขึ้น
- chelicera จะย่างกว่าในระยะ protonymph ตอนปลายจะเรียวแหลมมากขึ้น
- ส่วนของ genital region ประกอบด้วย genital acetabula 2 คู่ ระหว่างขาครู่ที่ 4 เยื่องกันเล็กน้อย แต่ยังไม่มี sclerotize เกิดขึ้นที่บริเวณนี้
 - ส่วนของห้องจะขยายเพิ่มออกมากขึ้น แต่ตัวยังเป็นรูปไข่อยู่เช่นเดิม
 - ในระยะปลายจะล็อกตัวหางเพื่อให้หางเล็กน้อย

ตัวเต็มวัย (adult) รูปที่ 28 และ 29

1. เพศเมีย

- ขนาดตัวเฉลี่ย 208.67 x 461.33 μm มีสีนวลเข้มจนเป็นสีเหลือง มองเห็นกิ่งกาบเปลือกตัวเจน
- genital region ประกอบด้วย genital acetabula 2 คู่ แยกออกจากกันคล่องช้าง ตรงบริเวณกลางเห็น genital opening ชัดเจนเนื่องจากมี sclerotization
 - มี sclerotization ที่บริเวณส่วนห้องของลำตัวหางค้านหาย มองเห็น Bursa copulatrix และหอน้ำมาน้ำ semanal receptacle

2. เพศผู้ รูปที่ 30, 31 และ 32

- มีขนาดตัวประมาณ 208.67 x 461.33 μm
- บริเวณ genital portion จะมี sclerotization ของ aedeagus เกิดขึ้น
- ส่วนล่างของขาครู่ที่ 4 ประกอบด้วย sucker plate 2 คู่ มอง

เห็นไก่ชักเจน อัญมณีทางการล้างของ anal opening

- coxal apodeme ของเห็นชักเจน และยาวยัน เกือบจะรวมเข้าหากัน
หูกเส้น

- ส่วนของรยางค์ตอนปลายจะมีสีเหลืองเข้มของเห็นไก่ชัก
เมื่อไม่ได้กินโภชั้น การเปลี่ยนแปลงจะมีแท้เฉพาะขนาดของลำตัว
และสีของลำตัวเท่านั้น โดยจะพบว่าเพศเมียจะเพิ่มขนาดของลำตัวทางด้านกว้างให้
มากกว่าเพศผู้เมื่อม้ายมาขึ้น จึงพบว่าในเพศเมียมีขนาดใหญ่กว่าเพศผู้ประมาณ
 $1 - 1\frac{1}{2}$ เท่า เพศเมียจะทำให้ลำตัวกว้างไว้ จะสามารถสังเกตได้โดยพบว่า สีของ
ลำตัวทางด้านหลังที่โดยปกติจะมีสีขาวใสเป็นมันนั้น จะเปลี่ยนเป็นสีขาวซุ่มเป็นกลุ่มๆ
อยู่เพิ่มมากในช่องห้อง ส่วนเพศผู้ขนาดของลำตัวจะไม่เปลี่ยนแปลงจากเดิมมาก แต่
เมื่อองค์ตัวจะเข้มข้นมาก จนกลับเป็นสีน้ำตาลเข้มเกือบทั้งลำตัว และมีความแคล้ว
คล่องว่องไวในการหาอาหาร เมื่อนึ่ง

ในแต่ละระยะของการเจริญเติบโตจะมีการเข้าคราบ และลอกคราบเพื่อ^{เพื่อ}
เพิ่มขนาดของลำตัว, เพิ่มจำนวนห้องลำตัวและรยางค์, เพิ่มจำนวนของ genital
acetabula และมี sclerotize ที่บริเวณลำตัวเพิ่มมากขึ้น ในระยะที่เข้าคราบ
จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันคือจะอยู่ใน ลำตัวมีลักษณะซุ่ม เป็นมัน ส่วนของปากและขา
จะหนาแน่นเข้า ทำให้เห็นว่าส่วนของหลังจะมีขนาดกว้างปอดิ ในระยะที่ออกจากการ
พนวนนั้นจะถอยๆ เคลื่อนไหวขึ้นช้าๆ คราบจะถอยๆ แยกออก เริ่มจากทางด้าน
หลังทางส่วนบน จะถอยๆ แยกออก ใจจะถอยๆ ขยับลำตัวไปมา ส่วนของขา
จะเคลื่อนไหวตาม ทำให้คราบถอยๆ หลุดออกจากตัว เห็นรูปร่างคราบที่คล้ายคลึง
กับตัวที่เข้าคราบเดิม ตัวอ่อนหรือตัวกลางวัย ที่ออกจากการใหม่ๆ จะมีลำตัวที่อ่อน
นุ่มนิ่วขาวใส มีวันนังเหี่ยว เคินอย่างรวดเร็ว แต่ครั้นไปแข็งแรงนัก และจะเริ่มหา
อาหารทันที ภายในสัปดาห์ กิจกรรมลอกคราบสิ้นสุดลง พร้อมๆ กันมีการเพิ่มขนาดของลำตัว^{กิจกรรม}
ตลอดเวลาที่กินอาหาร การเข้าคราบกินเวลาค่อนข้างใกล้เคียง กันในทุกระยะของ
การเจริญเติบโต คือประมาณ 6-18 ชั่วโมง (เฉลี่ย 10.80 ชั่วโมง) การลอก

ทราบไว้เวลาประมาณ 15 นาที

ระยะเวลาทั้งหมดที่ใช้ในการเจริญเติบโตจากระยะไข่จนเป็นตัวเต็มวัย
ใช้เวลา 193.04 ชั่วโมง ส่วนระยะเวลาที่ใช้ในการเจริญเติบโตแต่ละระยะ แสดง
ไว้ในตารางที่ 1, รูปที่ 13, 14

2. การศึกษาพัฒนาระบบงานป้องกันภัย

2.1 พฤติกรรมการบริโภค

การผลิตพันธุ์ระหว่างไร เพศผู้และเพศเมียที่เพิ่งเกิดใหม่และยังไม่เคยได้รับการผลิตพันธุ์มา ก่อนเลย จะเกิดขึ้นในพันธุ์ที่เกิด (emergence) หรือภายในเวลาไม่เกิน 1 ชั่วโมง โดยทั้งเพศผู้และเพศเมียจะเดินกันช้าลงรวดเร็ว พร้อมๆ กับการหาอาหาร จนกระทั่งพบกัน ในกรณีที่สามารถลดลง เห็นความแตกต่างของพันธุ์ 2 เพศให้ดีเจน เนื่องจากเพศเมียมีขนาดลำตัวใหญ่กว่า เพศผู้อย่างเห็นได้ชัด เมื่อเพศผู้พบเพศเมียจะพยายามเข้าสัมผัสรู้พันธุ์ โดยการไฟเขียวเกาะบนหลังของเพศเมีย ซึ่งเพศเมียจะเคลื่อนที่ช้าลง และไม่หยุดการเคลื่อนที่ แม้ว่าเพศผู้จะขึ้นอยู่บนหลังแล้วก็ตาม หากการสัมภากิน stock culture พบวามางครั้งอาจมีเพศผู้จำนำหมายกว่า 1 ตัวที่พยายามที่จะเข้าสัมผัสรู้กับเพศเมีย และจะเกาะรุมล้อมเพศเมีย บางครั้งอาจบังเพศเมียไว้หนัก ทำให้เพศเมียไม่สามารถเคลื่อนที่ໄก แท้จริงนี้เพียง 1 ตัวเท่านั้นที่เข้าสัมภากินได้ แม้ว่าเมื่อมีการยืนยันเกิดขึ้น เพศผู้ตัวอื่นๆ บางตัวก็ยังรุนแรงอยู่ เช่นเดิม แต่บางตัวก็ผละออกไม่ สังเกตพบว่า เมื่อเพศผู้ตัวแรกที่เข้าสัมผัสรู้ได้ ผลลัพธ์จะเป็นร้ายและผลลัพธ์จากการเพศเมีย เพศผู้ตัวอื่นๆ ที่บังคับรุนแรงอยู่จะแบ่งกันเข้าสัมผัสรู้ในมหันต์

เมือไฟศสานารถนหนังของเพคเมียไกแล้วมันจะใช้ anal sucker ทือทางคานหองของส่วนท้ายของลำตัว เกาะทางคานหลังของเพคเมียไว้แน่น โดยหันส่วนของ ganathosoma ไปในทีทางตรงกันข้ามกัน ชาคูที่ 4 ของเพคผู้จะยึดเกาะกับคานข้างของเพคเมีย ส่วนชาคูที่ 3 อาจจะเคลื่อนไหวไปมาตามบริเวณคานข้างของส่วนหองของเพคเมีย การบันยะเกิดขึ้นเมื่อเพคผู้ใช้ aedeagus สอดเข้า

ไปท่องเบกทางภายนอกของ *bursa copulatrix* ที่อยู่ทางด้านท้ายของส่วนห้องของลำตัว การเกะติกบนหลังของเพศเมีย อาจจะกินเวลาได้นาน 15-30 นาที ซึ่งเพศเมียจะเคลื่อนที่ไปมาเรื่อย ๆ โดยไม่มีการหยุดนิ่งอยู่กับที่ และจะนำเพศผู้ที่เกะติกอยู่บนหลังไปด้วยตลอดเวลา บางครั้งพบว่าตาเพศผู้จะขยายสูงพ้นชุกอุ้กในเวลาติด ๆ กัน เพศเมียมักจะไม่ค่อยยอม จะพยายามสะบัดส่วนห้อง *opisthosoma* ท่าในเพศผู้ไม่สามารถเกะติกบนหลังเพศเมียได้ การผสมของเซลล์ไข่และสเปร์มจะเกิดขึ้นภายในรังไข่ โดยที่สเปร์มเข้าทาง *bursa copulatrix* ผ่านมาผ่าน *seminal receptacle* ผ่านกันภายในรังไข่ ที่มี คือ ไข่ที่ได้รับการผสมแล้ว จะผ่านมาตามพอด *oviduct* ออกรสู่ภายนอกร่างกายทาง *vagina* หลังจากการผสมพันธุ์เสร็จสิ้นลง เพศผู้จะก่อ คลานลงจากหลังของเพศเมีย และเดินหนีไปอย่างรวดเร็ว เพศเมียจะเดินอย่างรวดเร็วเข้าเดียวกัน แต่จะเดินกลับไปกลับมาโดยไม่มีทิศทาง ประมาณ 10 นาที จะก่อ คลานลง และเริ่มกินอาหาร ตามปกติเมื่อเวลาผ่านไป หากของเพศเมียจะเพิ่มความกว้างมากขึ้นเรื่อย ๆ ในขณะที่เพศผู้เพิ่มขนาดของลำตัวอยามาก ในระยะนี้ก่อนที่จะมีการผสมพันธุ์เกิดขึ้นเพศผู้จะพยายามขึ้นบนหลังของเพศเมียโดยมากกว่าปกติ เนื่องจากชากที่ 4 ของเพศผู้บีกเกะกับด้านข้างของเพศเมียไม่ถึงจังหวะลิ้นทกลงมาให้บอย และพบว่าเพศเมียจะสลัดเพศออกจากหลังໄกบอย ๆ ถ้าในขณะนี้เพศเมียกำลังจะหาสถานที่ในการวางไข่อยู่ ซึ่งเพศผู้จะพยายามขึ้นบนหลังของเพศเมียหลาย ๆ ครั้ง จนกว่าจะแน่ใจว่าผสมพันธุ์ไม่ได้แน่ จึงจะละจากไป

2.2 พฤติกรรมการวางไข่

หลังจากที่การผสมพันธุ์เสร็จสิ้นแล้ว เพศเมียจะสามารถวางไข่ได้ภายใน 12-18 ชั่วโมง หลังจากการผสมพันธุ์ โดยเพศเมียจะเคลื่อนที่ช้าลง จากการสังเกตในงานเพาะเดี่ยง พบร้าเพศเมียชอบวางไข่บริเวณขอบและริม ๆ มากกว่ากลางกอง เมื่อเพศเมียหาสถานที่ได้เหมาะสมแล้วมักจะเริ่มกินอาหารในบริเวณนั้นอย่างรวดเร็ว ทำให้เห็นว่ารองรอยบริเวณนั้น ๆ จะเป็นลักษณะแห้ง ๆ เป็นรู

เต็มไปหมด และมันจะพยายามเจาะลงไปลึก ๆ มากขึ้น ซึ่งการกระทำเช่นนี้มักไปจากตอนที่ยังเป็นตัวอ่อน หรือ ฯ กันมีมันจะวางไข่ไปด้วยที่ละฟองในบริเวณเส้นใยของราที่ยังคงเหลืออยู่เป็นเส้นบาง ๆ บางครั้งพบว่าไข่ที่วางนั้นมีเส้นใยของราปะปนอยู่ เนื่องจากในระยะที่เพศเมียวางไข่มันจะกินอาหารให้มากและรวดเร็ว ทำให้มีการขับถ่ายของเสี้ยมมากขึ้นด้วย จึงพบว่าในบริเวณที่วางไข่จะเต็มไปด้วยของเสี้ยมจำนวนมากกว่า ใจกลางไข่จะรักษาไว้ในระยะต่อไป และเคลื่อนที่ทางจากจุดเดิมออกไปเรื่อย ๆ ให้ทั่วบริเวณและติดแน่นกับเส้นใยของรา มีลักษณะเป็นรูปปีก มีขนาดความกว้าง $68-110 \mu\text{m}$ (เฉลี่ย $82.0 \mu\text{m}$) ยาว $118-220 \mu\text{m}$ (เฉลี่ย $171.47 \mu\text{m}$) มีสีขาวนวลใส ใช้ทั่วไปในกระบวนการอนุพันธ์ตามแนวราบทำให้มองเห็นได้ชัดเจนทั้งด้านเส้นใย ไข่ที่เจริญเติบโตใกล้เวลาที่จะฟักจะมีสีน้ำตาลเข้มขึ้นกว่าตอนที่ถูกวางในน้ำ ฯ

2.3 พฤติกรรมในการกินอาหาร

ในระยะที่เป็นตัวอ่อนในระยะเกลื่อนที่ไก่ จะมักจะเดือดกินอาหารในบริเวณใกล้เดียงกับที่มันฟัก (emerge) ออกมานะจะกินเพียงบริเวณเดียวเท่านั้น ในระยะที่เป็นตัวกลางวัย มันจะเคลื่อนที่ไปด้วยไวน้ำมากขึ้นไปได้ทั่วบริเวณเฉพาะ เสียง และกินอาหารกระชักกระชาญหัวไป พบว่ามักจะชอบกินบริเวณตอนกลางของอาหารมากกว่า แต่ก็ยังเห็นร่องรอยการกินไม่ชัดเจนมากนัก แต่เมื่อถึงระยะตัวเต็มวัยจะกินอาหารให้มากขึ้นโดยเฉพาะเมื่อจะวางไข่ จะพบว่าอาหารในชานเพาะเลี้ยงจะถูกทำลายไปเป็นแผ่น ๆ เนื่องจากในมักจะหาหินในบริเวณเดียว หางค้านข้อมูล ชานเพาะเลี้ยง มองเห็นว่าเส้นใยของราถูกกัดกินเป็นรูโพรงลักษณะไป หางค้านบน (surface) ไม่ค่อยจะถูกทำลาย แต่ถ้าใช้เข็มเขี่ยดูจะพบว่า หางค้านล่างลงไปจนถึงเนื้อร่วนจะถูกทำลายหมด และเห็นของเสียอยู่เพิ่มเป็นกรະชูก ๆ ไปทั่วบริเวณน้ำหนา

2.4 การกินกันเอง (cannibalism)

จากการทดลองศึกษาไม่พบว่าไม่มีการกินกันเองเลย เมื่อมันออกอาหารมันก็จะก่ออยู่ ๆ ภายใน และของเนื้อชาก็หายไป แต่ถ้าในงานเพาะเลี้ยงมีระยะก้าวอ่อนอยู่ด้วย จะพบว่าก้าวอ่อนจะมีการเปลี่ยนแปลงเช่นรูร่างของ *hypopus* ซึ่งเป็นรูร่างทั่วๆ ไปที่มีรูปร่างเปลี่ยนแปลงไป (*heteromorphic deutonymph*) ซึ่งมีลักษณะ (รูปที่ 24 และ 25) กังน้ำคือ ลำตัวจะเป็นสีน้ำตาลแดงเรียบและเป็นมัน ส่วนหลังก้อนหางนูน ส่วนห้องแบน คล้ายทรงกลมผ่าครึ่ง ถ้าตัวค่อนหางกลับมี ขนาดความยาวประมาณ $298.7 \mu\text{m}$ กว้างประมาณ $156.3 \mu\text{m}$ ส่วนของลำตัวทางด้านหลังแบ่งออกเป็น *propodosoma* และ *hysterosoma* ชัดเจน ส่วนของ *dorsal* และ *ventral* แบ่งออกจากกัน มองเห็นได้ชัด เรียกบริเวณนี้ว่า *pliable cuticle* ส่วนของปากและ *chelicerae* จะหายไป เหลือแต่ *pedipalp* อยู่บริเวณฐานเด็กน้อย ลักษณะบริเวณปากนี้จะมีรูปร่างคล้าย *tritosternum* ของไรในพาก *mesostigmata* มี *terminal setae* 1 คู่ oil gland orific อยู่ทางด้านข้อมหางของ *ventral plate* ทางด้านหน้า *coxae* ไม่เป็นรูปทรงครรภ์ออก แต่จะมีลักษณะแบบคล้ายเป็น *coxal plate* ไม่เคลื่อนไหว ๆ ตามบริเวณข้อมหาง จะพบ *coxal apodeme* ชัดเจน ทางด้าน posterior พบวามี *sucker plate* ที่เจริญเต็มที่มาก ประกอบด้วย *central suckers* ขนาดใหญ่ 2 คู่ ล้อมรอบด้วย *sucker disc* ขนาดเล็ก ๆ 4 คู่ มีลักษณะเป็นโคงร่างที่แข็งแรงมาก ขาคู่ที่ 1 และที่ 2 จะอยู่บริเวณข้อมหาง ลำตัวมากกว่าขาคู่ที่ 3, 4 เมื่อทำ *slide* จะพบว่า ขาคู่ที่ 1 และคู่ที่ 2 จะอยู่ทางด้าน anterior ขาคู่ที่ 3, 4 จะคล่องมากทางด้าน posterior และโคงของแต่ละรูร่างส่วนของ *coxa-trochanteral joint* บริเวณข้อมหาง ของ *sucker plate* จะเห็น *apodeme* ชัดเจนมาก ขาคู่ที่ 4 จะอยู่แบบชิดกับ *apodeme* ของ *sucker plate* มีขนาดเล็ก มองไม่เห็นว่าเป็นอุปกรณ์ออกลำตัวเลย *Hypopus*

ของไชนิกนีเคลื่อนไหวได้บ้างเล็กน้อย ส่วนมากมักจะอยู่นิ่ง ๆ แต่ใช้เข็มเชี่ยง
เบา ๆ จะพบว่าจะเคลื่อนที่หนึ่งครั้งเร็วซึ่งกัน บางครั้งพบว่ามักจะเกาะติดกันไว้
ตัวที่มีขนาดใหญ่กว่ามาก ๆ

3. การศึกษาความสามารถในการวางไข่ของไช

ในจำนวนห้องหมก 24 การทดลอง ไพรเพลเมีย 1 ตัววางไข่ได้ตลอดช่วง
ตั้งแต่ 58 ใบถึง 160 ใบ (เฉลี่ย 113.46 ใบ) (ตารางที่ 3) เพลเมียวาง
ไข่ในวันแรกเป็นจำนวนเฉลี่ย 6.08 ใบ และค่อย ๆ เพิ่มขึ้นสูงสุดในวันที่ 3 เป็น¹
จำนวนเฉลี่ย 19.33 ใบ และจะค่อย ๆ วางไข่ลดลงจนกระทั่งไม่มีการวางไข่เลย
และเพลเมียตายไปในที่สุด (รูปที่ 15) โดยในวันที่ 1 ถึงวันที่ 5 เพลเมียวาง
ไข่ทุกวันทั้ง 24 ตัว พอวันที่ 6 มี 23 ตัวเท่านั้นที่ยังวางไข่ได้ วันที่ 11 เริ่ม²
ตายไป 1 ตัว ที่เหลือ 23 ตัวมีวางไข่เพียง 20 ตัว วันที่ 12 ตายเพิ่มขึ้นอีก 2
ตัว เหลือวางไข่เพียง 14 ตัว วันที่ 13 ตายเพิ่มขึ้นอีก 4 ตัว เหลือเพียง 8
ตัว ที่วางไข่ วันที่ 14 ตายเพิ่มขึ้นอีก 3 ตัว เหลือเพียง 2 ตัวที่ยังวางไข่อีก
วันที่ 15 ตายเพิ่มขึ้นอีก 3 ตัว เหลือเพียง 1 ตัวเท่านั้นที่ยังวางไข่อยู่ วันที่ 16
ตายเพิ่มขึ้นอีก 3 ตัว คงเหลือ 8 ตัว แต่ไม่มีการวางไข่ วันที่ 17 ตายเพิ่ม³
ขึ้นอีก 5 ตัว วันที่ 18 ตายเพิ่มขึ้นอีก 2 ตัว เหลือตัวสุดท้ายตายในวันที่ 19

ไข่ที่ถูกวางในแต่ละวันของการทดลอง มีอัตราการอยู่รอดคงข้างสูง และ⁴
ใกล้เคียงกันมาก ดังตารางที่ 5 รูปที่ 16 ไข่ที่ถูกวางในวันแรกใช้เวลาในการ⁵
เจริญเติบโตเป็นตัวเต็มวัยแล้วที่สุดเฉลี่ย 178.94 ชั่วโมง ใช้ที่ถูกวางในวันที่อ.⁶
มาใช้เวลานานขึ้นเล็กน้อย แต่ไม่แตกต่างกันมาก (ตารางที่ 5 และรูปที่ 17) และ⁷
ให้บันทึกอัตราส่วนระหว่างจำนวนของเพลเมียและเพลเมียที่เกิดขึ้น (sex ratio)
ดังตารางที่ 5

4. การศึกษาอายุของไก่ตัวเดิมรับ

อายุขัยของไก่ตัวเดิมรับในสภาวะต่าง ๆ กัน เป็นดังนี้ (ตารางที่ 6 และรูปที่ 20)

4.1 ตัวเดิมรับที่ไม่เคยได้รับการผสมพันธุ์

เพศเมียมีอายุตั้งแต่ 15 ถึง 28 วัน อายุเฉลี่ย 20.8 ± 3.19
วัน เพศผู้มีอายุตั้งแต่ 13 ถึง 27 วัน อายุเฉลี่ย 22.25 ± 3.57 วัน

4.2 ตัวเดิมรับที่ได้รับการผสมพันธุ์ภายใน 24 ชั่วโมงแรกหลังจากเกิด

เพศเมียมีอายุตั้งแต่ 12 ถึง 24 วัน อายุเฉลี่ย 17.9 ± 3.19
วัน เพศผู้มีอายุตั้งแต่ 12 ถึง 23 วัน อายุเฉลี่ย 18.45 ± 2.97 วัน

4.3 ตัวเดิมรับที่มีโอกาสได้รับการผสมพันธุ์หลอกชีวิต

เพศเมียมีอายุตั้งแต่ 12 ถึง 19 วัน อายุเฉลี่ย 15.30 ± 2.05
วัน เพศผู้มีอายุตั้งแต่ 13 ถึง 20 วัน อายุเฉลี่ย 16.6 ± 1.96 วัน

ตารางที่ 1 แสดงขนาดกล้าค้า ระยะห่างระหว่างชานทางก้าน gnathasoma (scs) และขนาดก้านข้างของกล้าค้า (lp), ระยะเวลาที่ใช้ในการเจริญ เก็บโต พุ่งน้ำมือ (30.0-32.0 ของพาราเซอเรลส์ ความชื้นรึ่มที่ 64-77 %)

	ขนาดกล้าค้า (μm)				ระยะห่างระหว่างชาน (μm)				ระยะเวลา เจริญที่รีโน การเจริญเติบโต (วันเมือง)	
	Range		Mean + S.E.		Range		Mean + S.E.			
	กว้าง	ยาว	กว้าง	ยาว	lp	sce	lp	sce		
โล	68-110	118-220	82.0 ± 14.50	171.47 ± 32.75	-	-	-	-	45.046	
ตัวอ่อน	70-115	120-225	89.13 ± 13.15	179.17 ± 31.42	55-92.5	27-57.5	71.50 ± 12.74	44.93 ± 9.10	55.320	
ตัวอ่อนรับ ⁺ ระยะที่ 1	107.5-150	230-310	128.5 ± 11.32	274.67 ± 27.78	77.5-112.5	50-75	97.67 ± 12.56	63.17 ± 6.98	45.549	
ตัวอ่อนรับ ⁺ ระยะที่ 2	150-190	350-440	173.33 ± 12.99	384.67 ± 25.78	100-130	65-92.5	114.67 ± 8.05	79.0 ± 6.31	46.817	
ตัวเพล็มรับ ⁺	180-260	380-560	208.67 ± 19.62	461.33 ± 46.17	110-160	80-120	135.0 ± 12.52	94.83 ± 10.06	-	

ระบบ	Body				Distance between				
	W	R	L	R	lp	R	sce	R	
ตัวอ่อน	89.13	-	179.17	-	71.50	-	44.93	-	
ตัวกลางรับ ระบบที่ 1	128.50	1.44	274.67	1.53	97.67	1.37	63.17	1.40	
ตัวกลางรับ ระบบที่ 2	173.33	1.35	384.67	1.40	114.67	1.17	79.0	1.25	
ตัวเต็มรับ	208.67	1.20	461.33	1.20	135.0	1.18	94.83	1.20	

ตารางที่ 2 แสดงอัตราส่วนระหว่างการเจริญเติบโตในแต่ละระบบ (w = ความกว้าง,
 L = ความยาว, sce = ระยะทางระหว่างชนหาง gnathosoma,
 lp = ระยะทางระหว่างชนหางคันข้างของลำตัว, R = อัตราส่วน
 ของความยาวทำแนงคง ๆ ของระบบที่ทางกัน)

ตารางที่ 3 แผนกงบประมาณใช้จุนก่อสร้างวิศวกรรมไรท์ส์เบนท์ 29.5-32.0 ของทางเรือเรือสี ความชันสูงที่ 64-77 %

ตัวที่	จำนวนที่ทราบ (ใบ)																			รวม
	จำนวนที่ไม่ทราบ																			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19		
1	2	12	29	31	18	6	7	5	7	14	12	6	0	0	0	0	0	0	0	149
2	2	16	8	30	11	7	1	4	21	8	6	1	2	0	0	0	0	0	0	117
3	5	9	11	15	7	8	4	9	8	17	13	4	0	0	0	0	0	0	0	110
4	4	22	27	21	6	5	5	9	18	12	6	0	0	0	0	0	0	0	0	135
5	3	17	28	20	6	15	9	6	0	1	8	4	0	0	0	0	0	0	0	117
6	3	16	9	16	14	9	6	10	12	6	4	2	0	0	0	0	0	0	0	107
7	13	32	25	24	14	19	13	8	6	4	2	0	0	0	0	0	0	0	0	160
8	3	23	22	11	11	9	6	7	4	2	8	6	0	0	0	0	0	0	0	112
9	2	34	17	20	11	10	15	9	9	3	4	5	1	0	0	0	0	0	0	140
10	5	24	23	21	7	10	17	3	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	112
11	16	27	24	11	13	11	6	7	4	8	6	4	2	0	0	0	0	0	0	139
12	2	15	13	24	8	10	7	9	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	89
13	3	19	26	10	14	15	18	12	9	5	6	4	2	0	1	0	0	0	0	144
14	9	22	17	12	8	6	4	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	81
15	9	17	12	14	10	5	5	4	2	2	1	0	0	0	0	0	0	0	0	81
16	8	6	12	11	10	11	15	4	11	8	7	5	4	2	0	0	0	0	0	114
17	14	17	22	10	8	9	6	15	8	6	2	1	0	0	0	0	0	0	0	118
18	2	17	16	18	10	6	10	8	7	6	2	1	1	0	0	0	0	0	0	104
19	7	11	24	10	15	9	5	6	4	2	2	0	0	0	0	0	0	0	0	95
20	6	13	22	11	8	8	10	9	6	3	2	0	0	0	0	0	0	0	0	98
21	3	16	27	24	11	7	6	8	10	6	4	2	1	2	0	0	0	0	0	127
22	8	22	24	13	13	8	10	8	7	2	1	0	0	0	0	0	0	0	0	116
23	17	12	14	10	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	58
24	-	7	12	20	18	11	8	9	4	5	2	3	1	0	0	0	0	0	0	100
เงินเดือน	6.08	17.75	19.33	16.96	10.67	8.92	8.04	7.17	6.67	4.41	4.26	2.28	0.82	0.28	0.09	0	0	0	-	113.46

peroid	เวลา (วัน)	
	Range	Mean + S.E.
1. pre-oviposition	1-2	1.04 ± 0.20
2. oviposition	5-15	11.54 ± 2.10
3. post-oviposition	1-5	2.54 ± 1.19

ตารางที่ 4 แสดงระยะเวลาการวางไข่ (pre-oviposition period),
 ระยะเวลาการวางไข่ (oviposition period) และระยะเวลาหลัง
 การวางไข่ (post-oviposition period) ของไรศ์ค้าเพิ่มวัย
 เพศเมีย

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนเฉลี่ยของการวางไข่ของไร 1 ตัว เปอร์เซนต์การอยู่รอดของไข่ อัตราส่วนระหว่าง เพศผู้ และเพศเมีย และระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเจริญเติบโต

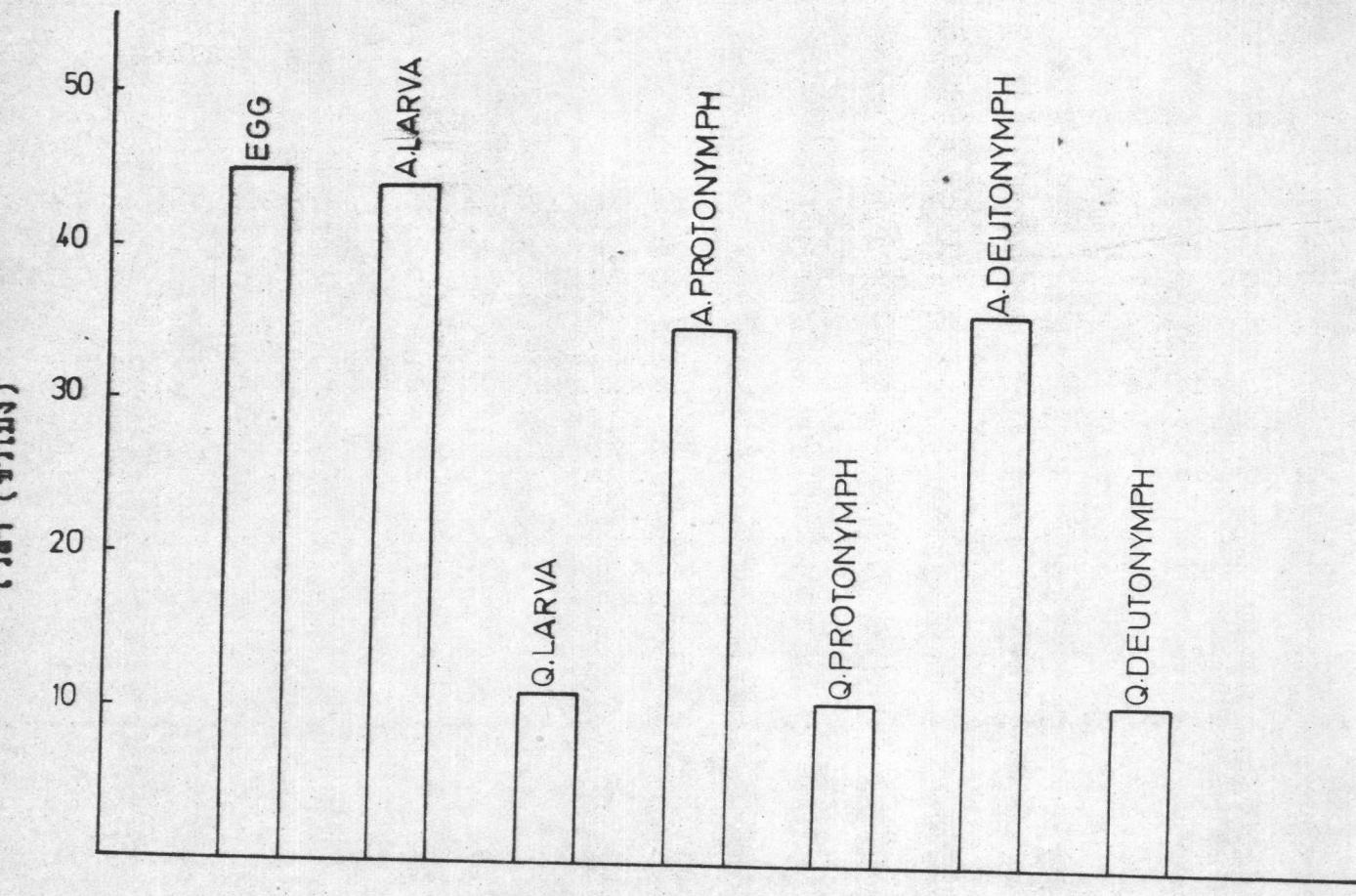
ลำดับ งานไข่	จำนวนไข่เฉลี่ยที่ วางโดยเพศเมีย 1 ตัว (ใบ)	เปอร์เซนต์เฉลี่ย การอยู่รอด	อัตราส่วนของ ตัวเต็มวัย เพศเมีย : เพศผู้	ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการ เจริญเติบโตจากไข่เป็น ตัวเต็มวัย (ชั่วโมง)
1	6.08	97.94	1.8 : 1	178.94
2	17.75	98.12	1.7 : 1	179.93
3	19.33	96.98	1.8 : 1	179.21
4	16.96	95.82	1.8 : 1	185.78
5	10.67	91.80	1.5 : 1	190.58
6	8.92	88.32	1.9 : 1	193.32
7	8.04	86.53	2.0 : 1	195.64
8	7.17	82.56	1.9 : 1	201.37
9	6.67	81.25	2.0 : 1	201.87
10	4.41	80.83	2.2 : 1	200.03
11	4.26	80.61	2.1 : 1	208.67
12	2.28	79.17	2.0 : 1	209.87
13	0.82	78.57	1.9 : 1	215.32
14	0.28	75.00	3 : 1	217.81
15	0.09	0	-	-
16	0	0	-	-
17	0	0	-	-

โอกาสในการสมัคร	อายุขัยของตัวเต็มวัย (วัน)	
	เพศเมีย	เพศชาย
ไม่เคยสมัครเดย	20.80 ± 3.19	22.25 ± 3.57
สมัครภายใน 24 ชั่วโมงแรก	17.90 ± 3.19	18.45 ± 2.97
มีโอกาสสมัครหลังช่วงที่	15.3 ± 2.05	16.60 ± 1.96

ตารางที่ 6. แสดงอายุขัยของตัวเต็มวัยเพศชายและเพศเมีย ที่ได้รับและไม่ได้รับการสมัคร ที่อุณหภูมิห้อง ($30.0-32.0$ องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ $64-77\%$)

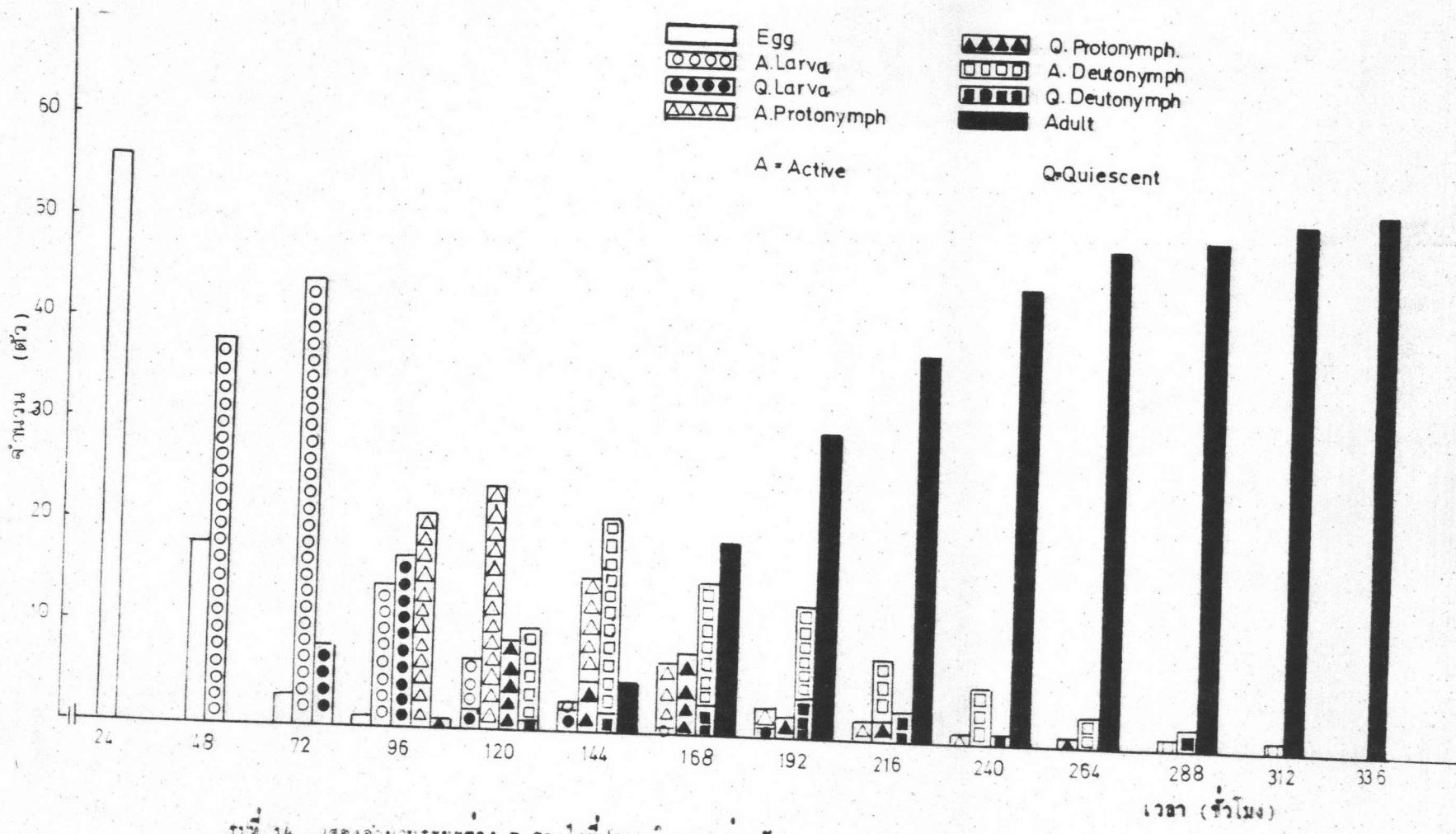
A. ACTIVE

Q QUIESCENT

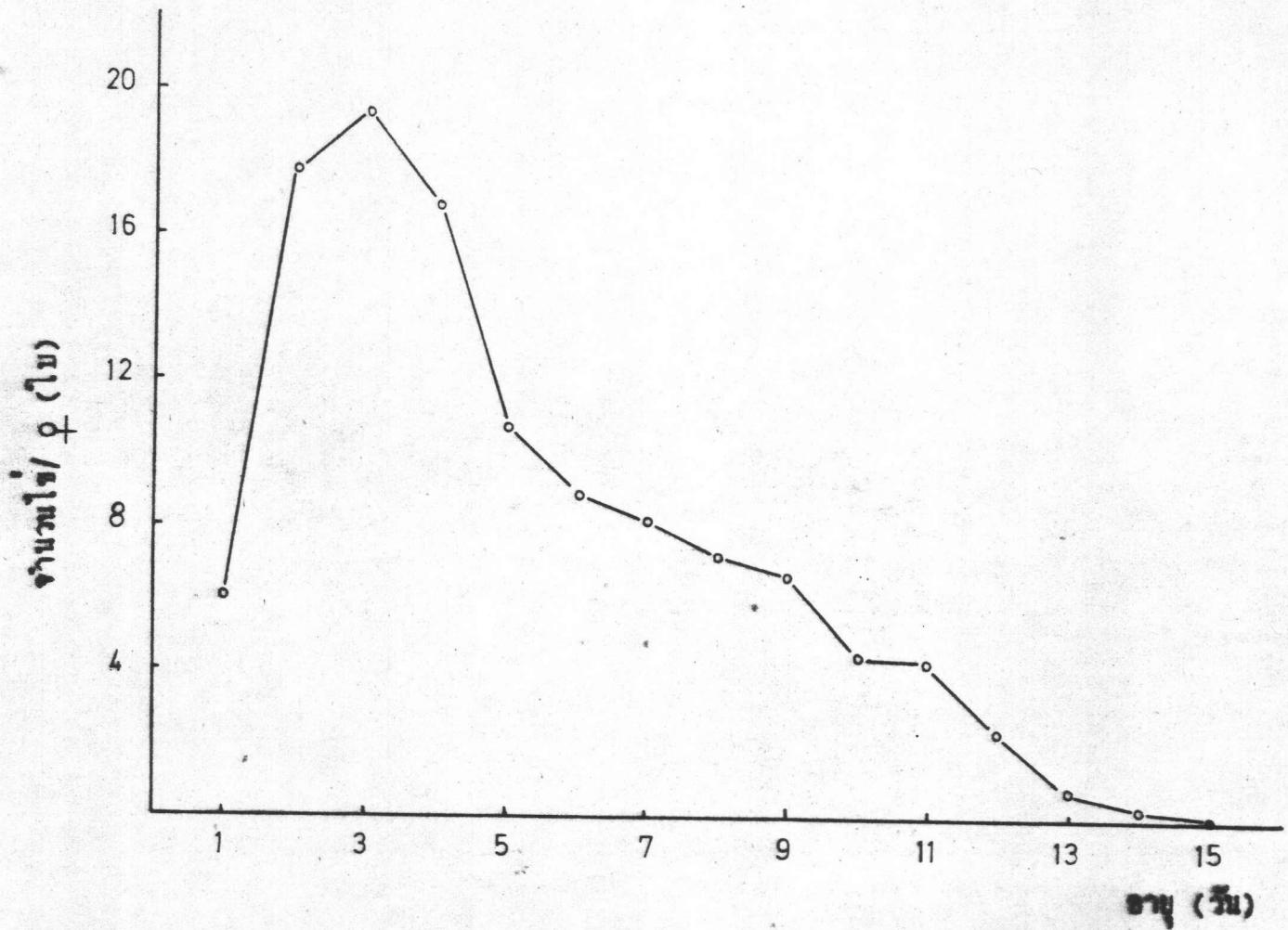

รูปที่ 13 การเจริญเติบโตของไรระดับต่ำ

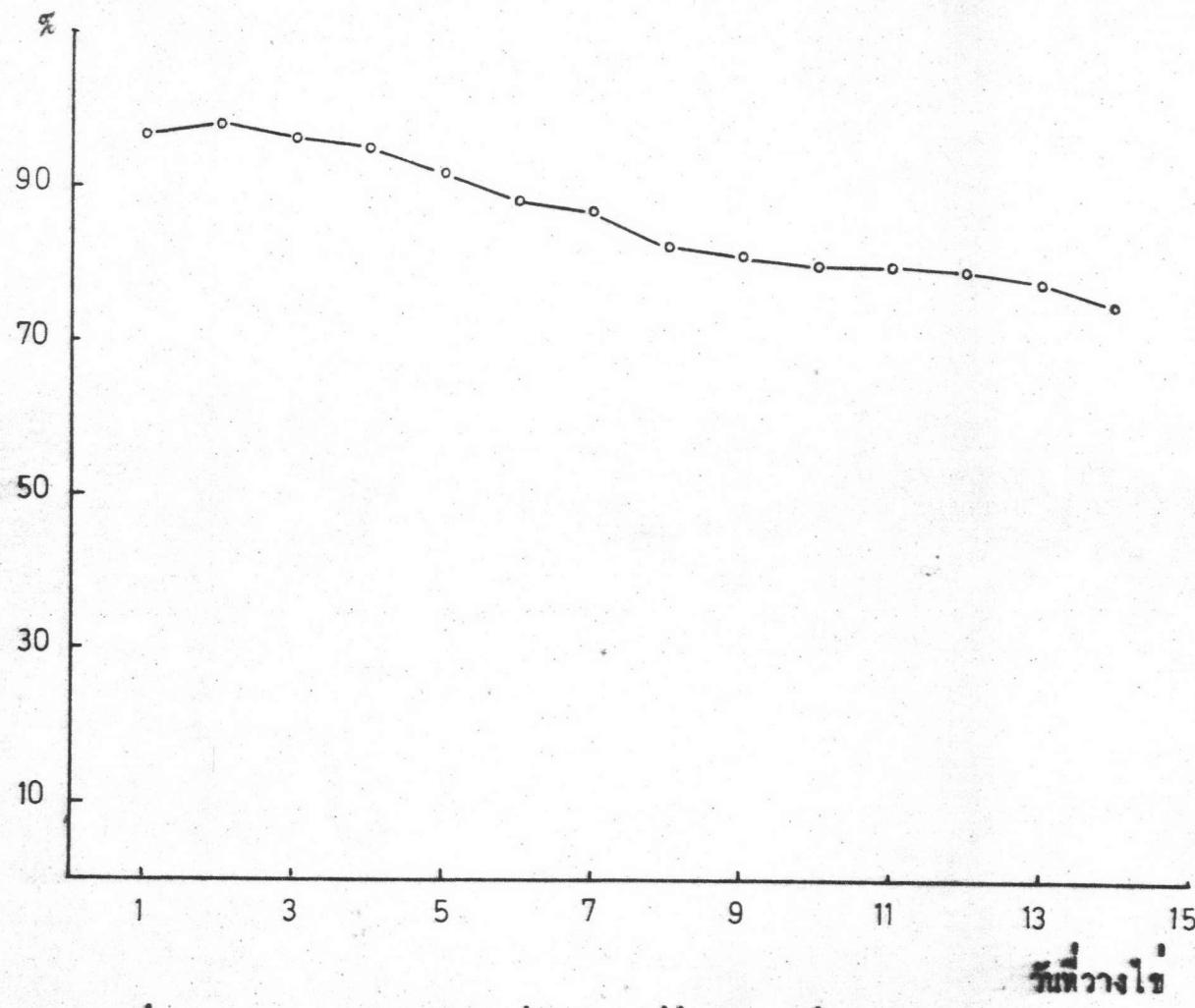
ระยะชาก่อน

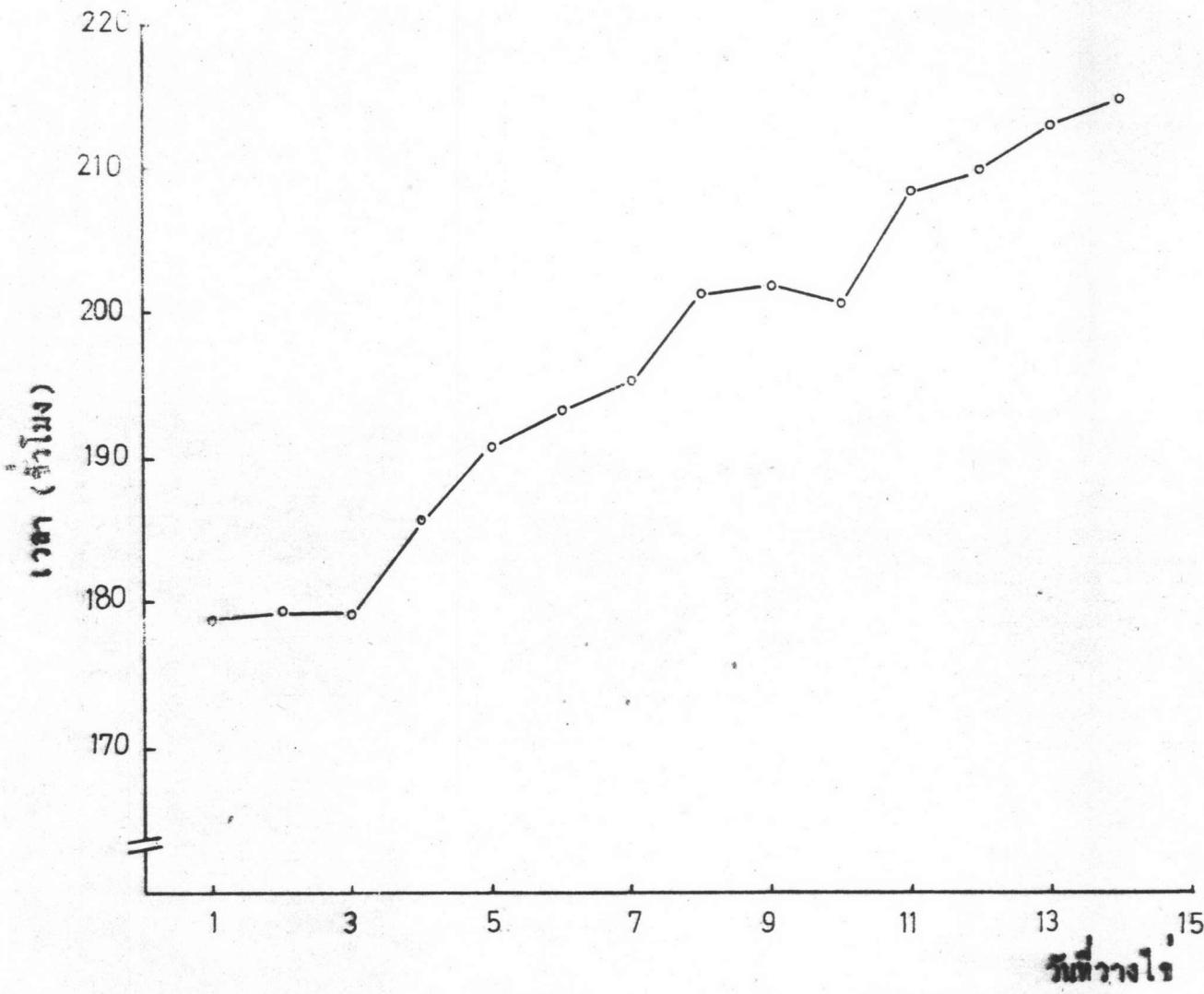
รูปที่ 14 จำนวนตัวอ่อนและตัวอ่อนที่เป็นผู้บุกรุกในช่วงเวลาที่ต่างกัน

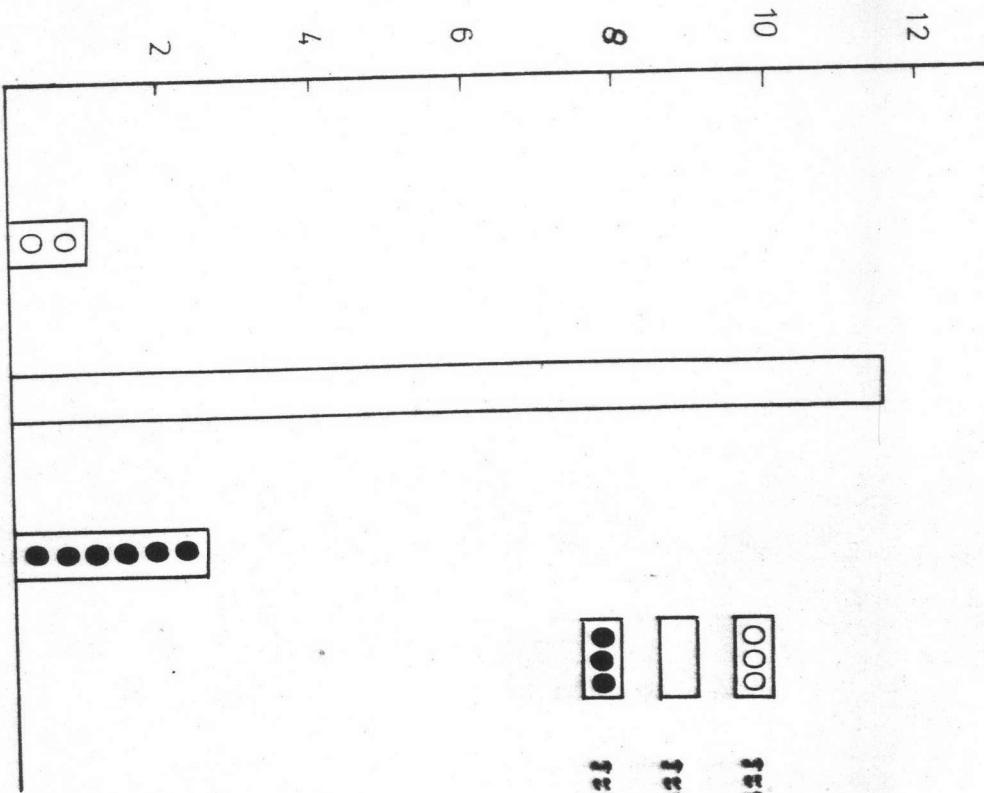
รูปที่ 15 ผลการสำรวจไข่โดยเฉลี่ยของไข่ต่อตัวในการผสมพันธุ์ทดลองครั้งที่ 2

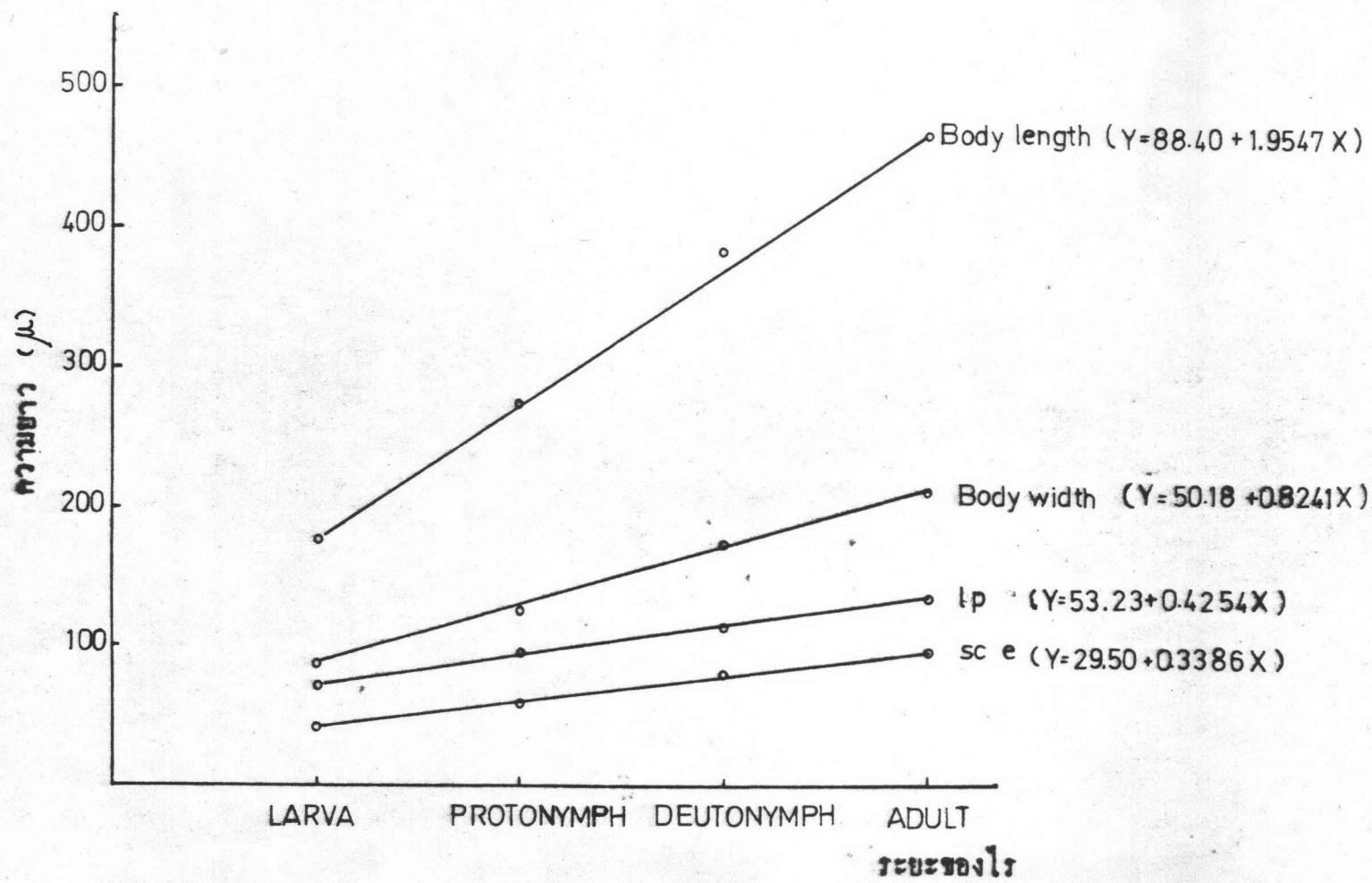
รูปที่ 16 แผนกราฟเบื้องต้นที่การอยู่รอดของไทยทั่วไปในรั้งค้าง ๆ

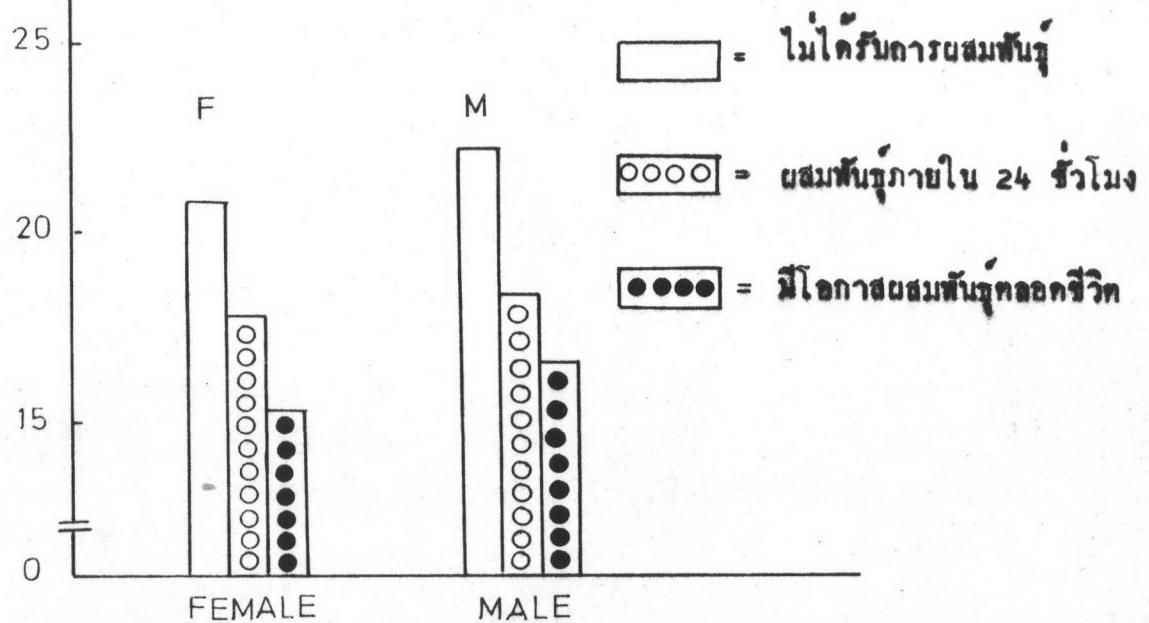
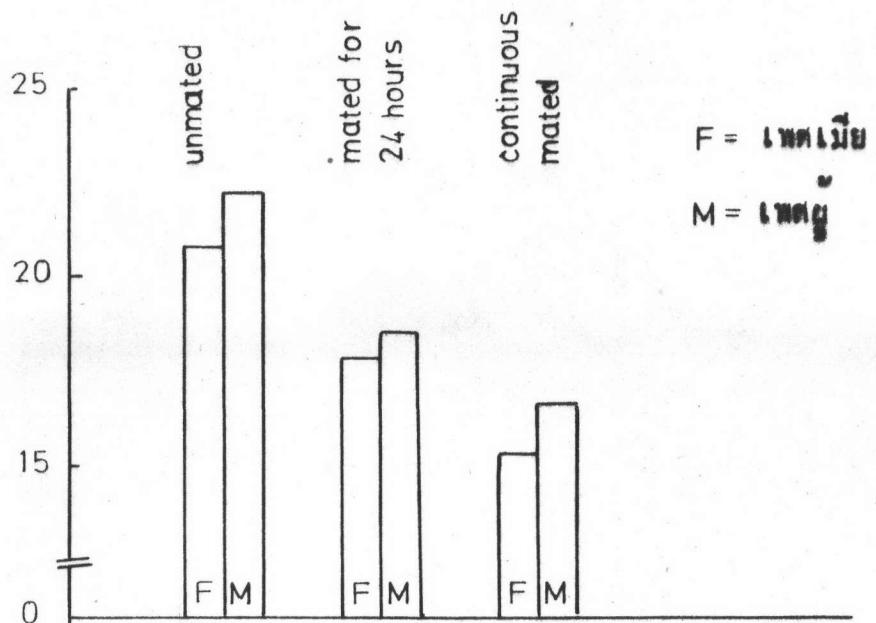
รูปที่ 17 แม็ครองะยะเวลาการเจริญเติบโตของไก่

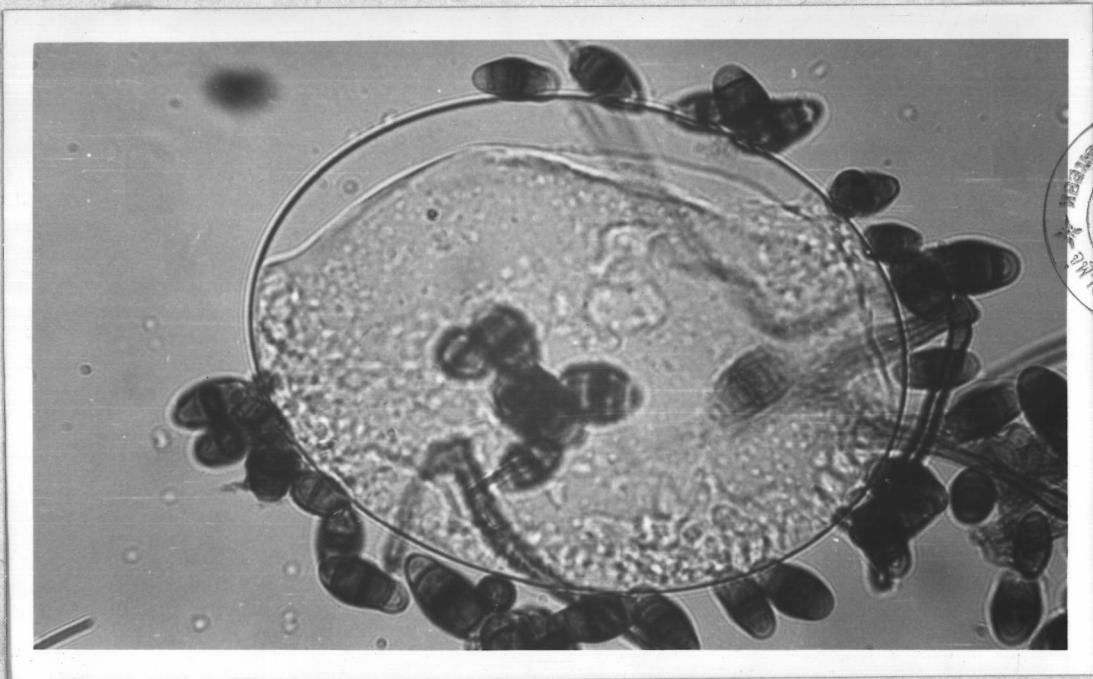
ก 18 แผนภูมิแสดงการเพิ่มขึ้นที่慢 ของเด็กในวัยรุ่น。
รับรองได้ รับรองว่าการเพิ่มขึ้นที่慢 ไม่เป็นไป

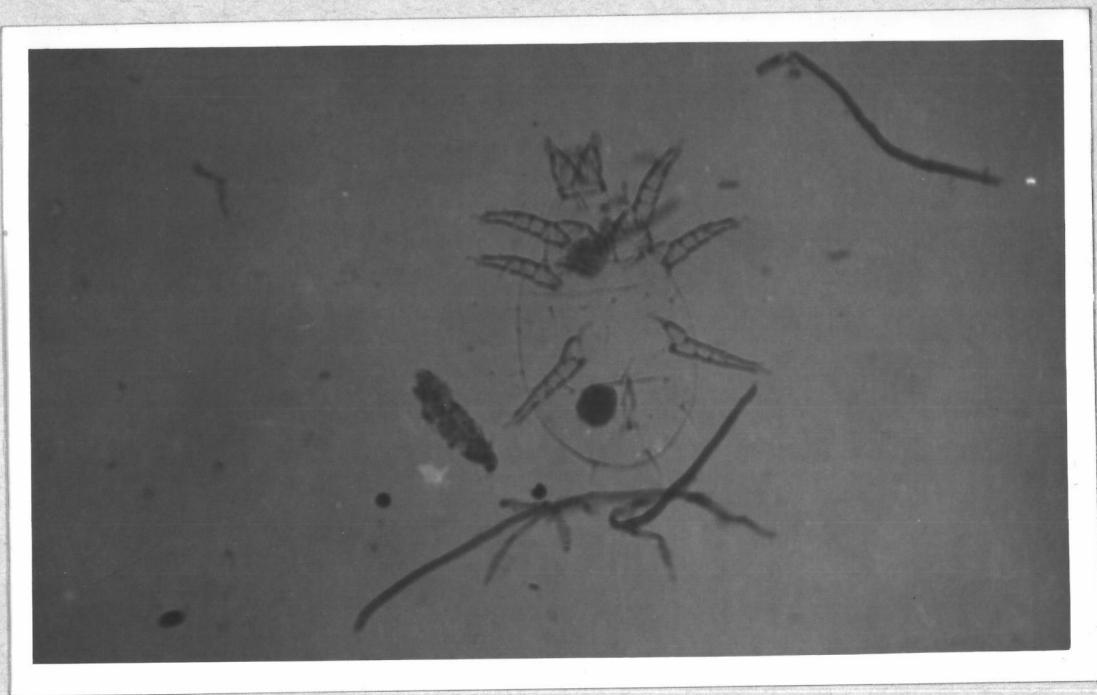
รูปที่ 19 แมลงความเมี้ยงค์ชั้นตัวอ่อนและตัวผู้ของไก่หอกระบะ

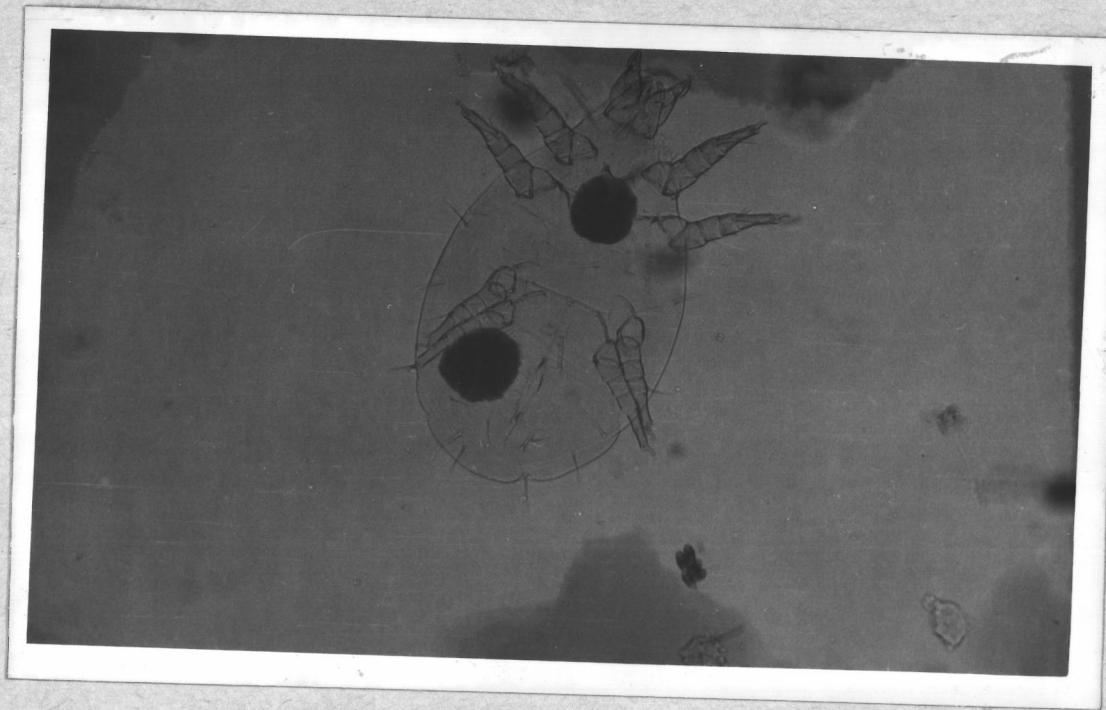
รูปที่ 20 ผลของการเปรียบเทียบตัวบุคคลของไข่เหดดูและเพศเมียเมื่อไม่ได้รับการผสมพันธุ์, ผสมพันธุ์ภายใน 24 ชั่วโมงแรก และไม่ได้การผสมพันธุ์ตลอดชีวิต

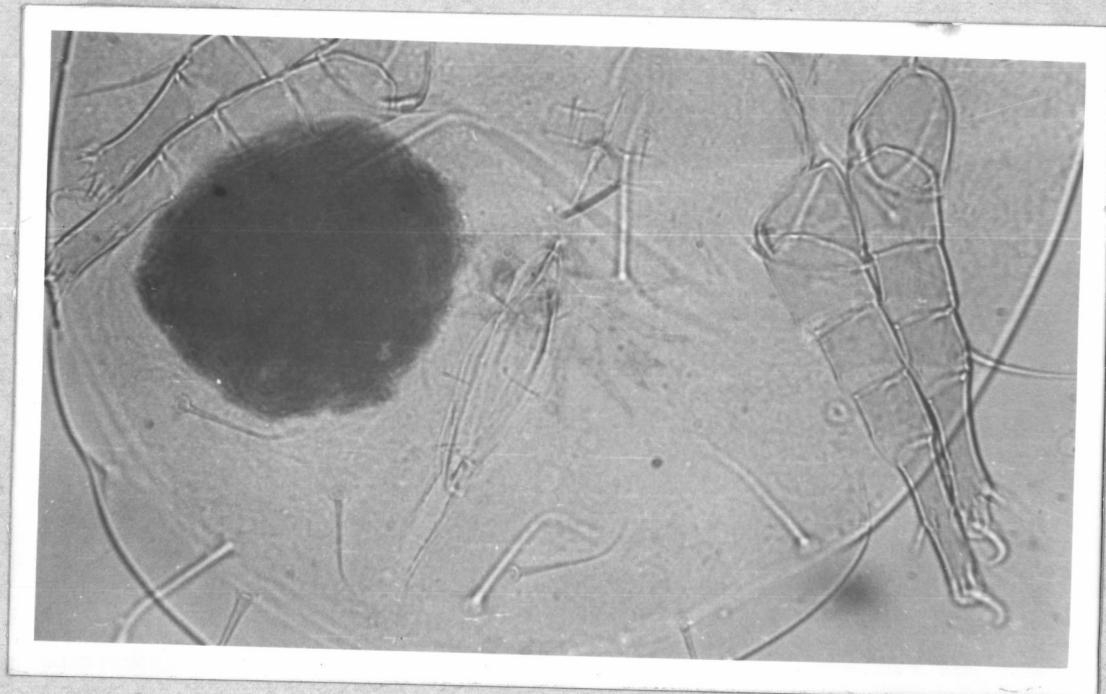
รูปที่ 21 แสกงระยะไข่
กำลังขยาย 500 เท่า ส่วนที่เห็นอยู่รูปบนออกคือตัวอวัยของรา
Helgin thosporium sp.

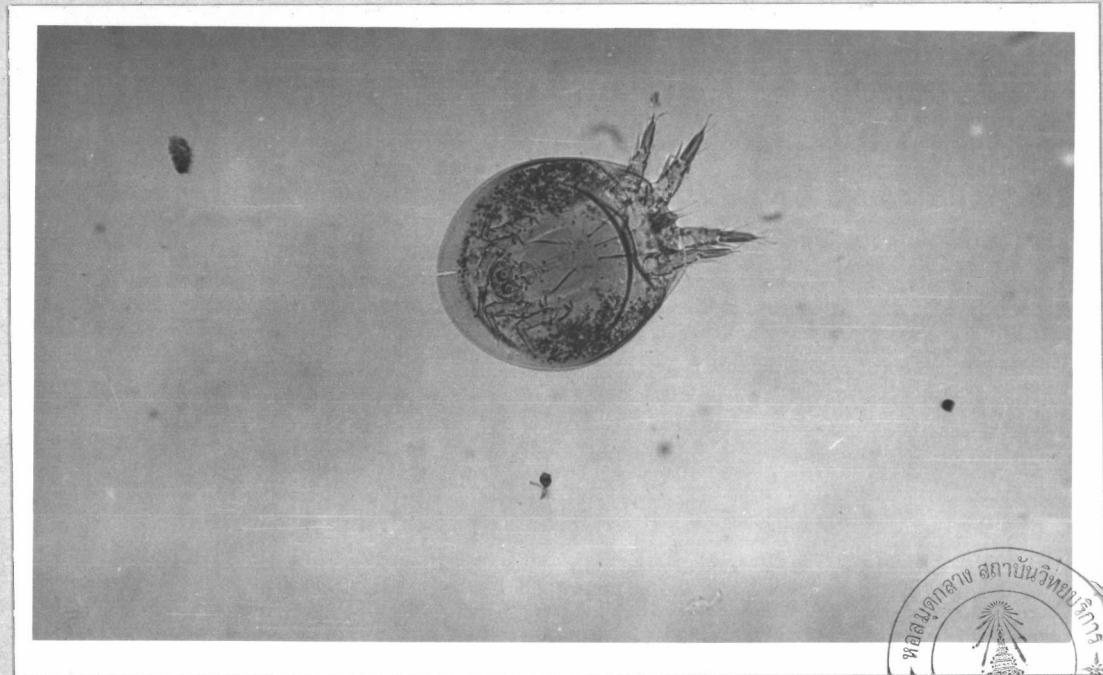
รูปที่ 22 แมสคงระบบคัวอ่อน (larva)
กำลังขยาย 125 เท่า

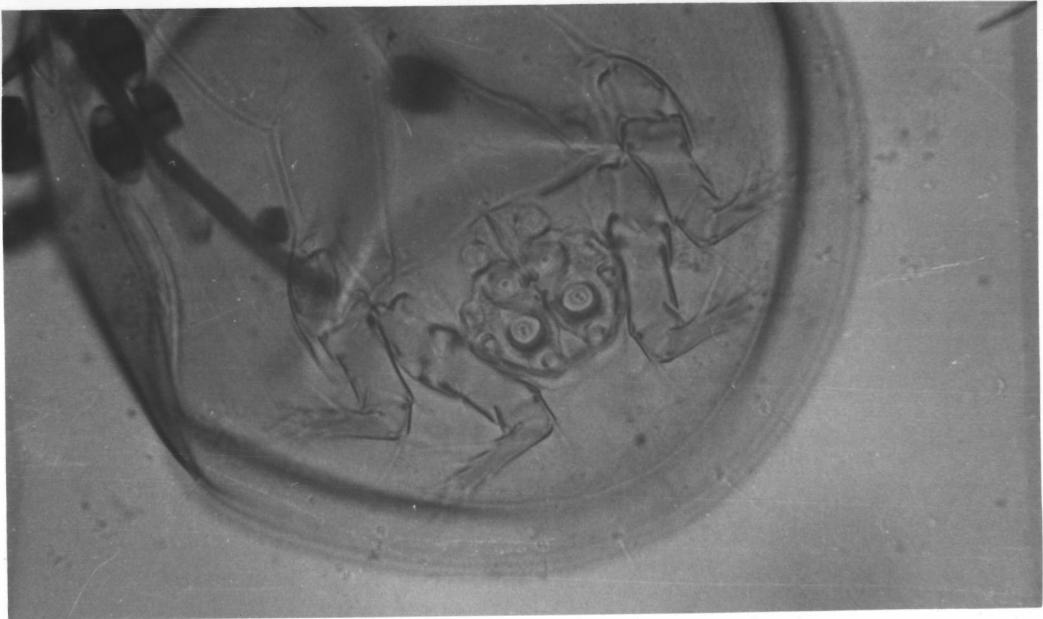
รูปที่ 23 แสดงร่างกายตัวกลางวัยระยะที่ 1 (protonymph)
กำลังขยาย 125 เท่า

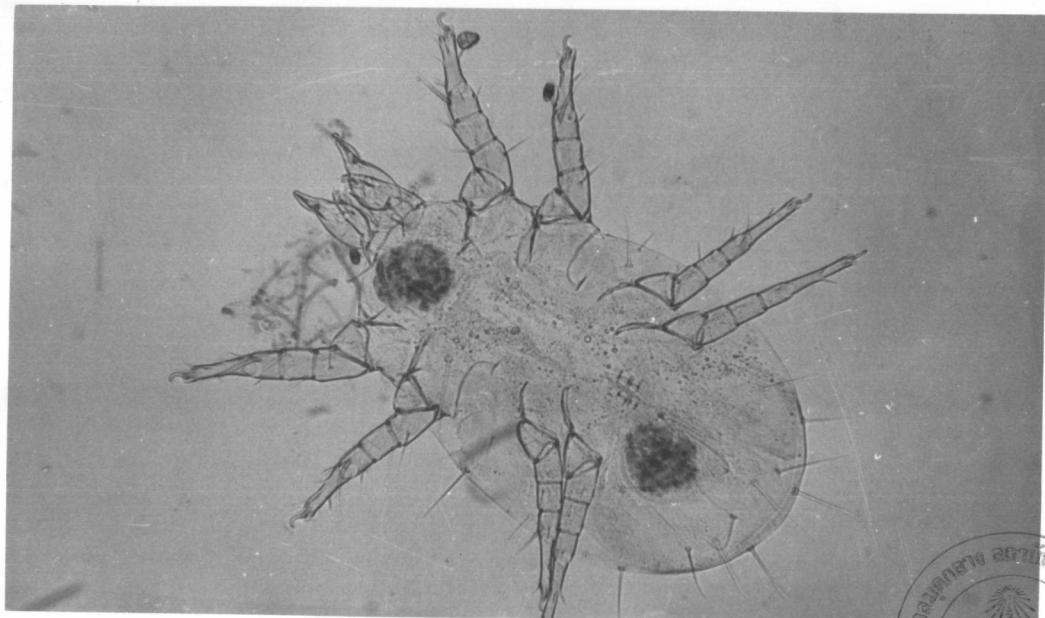
รูปที่ 24 แสดง genital portion ของตัวกลางวัยระยะที่ 1
กำลังขยาย 500 เท่า

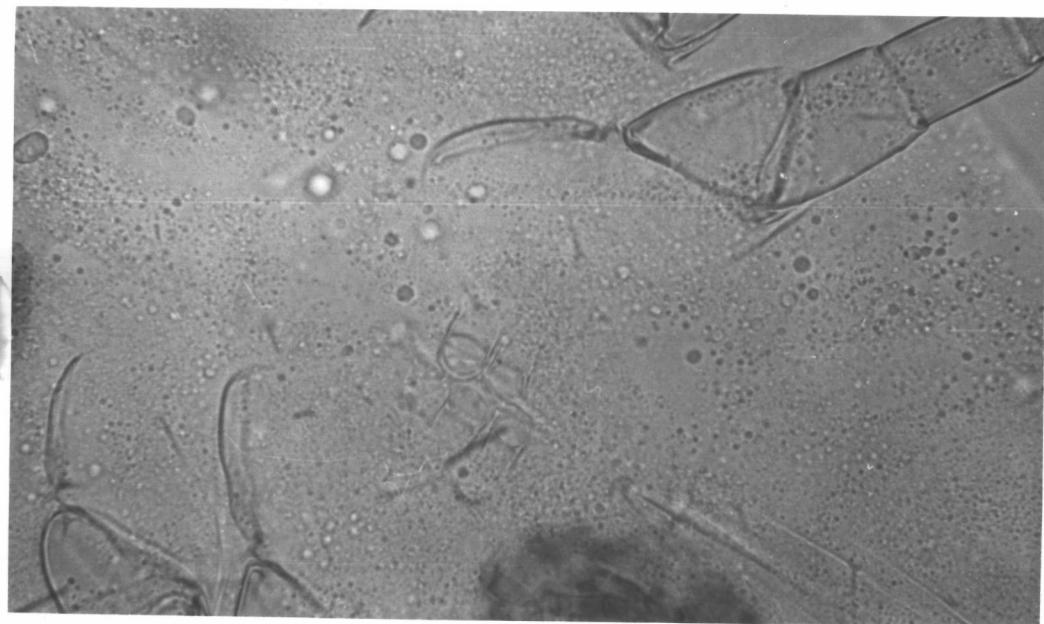
รูปที่ 25 แมลงระบะ hypopus (heteromorphic deutonymph)
กำลังขยาย 125 เท่า

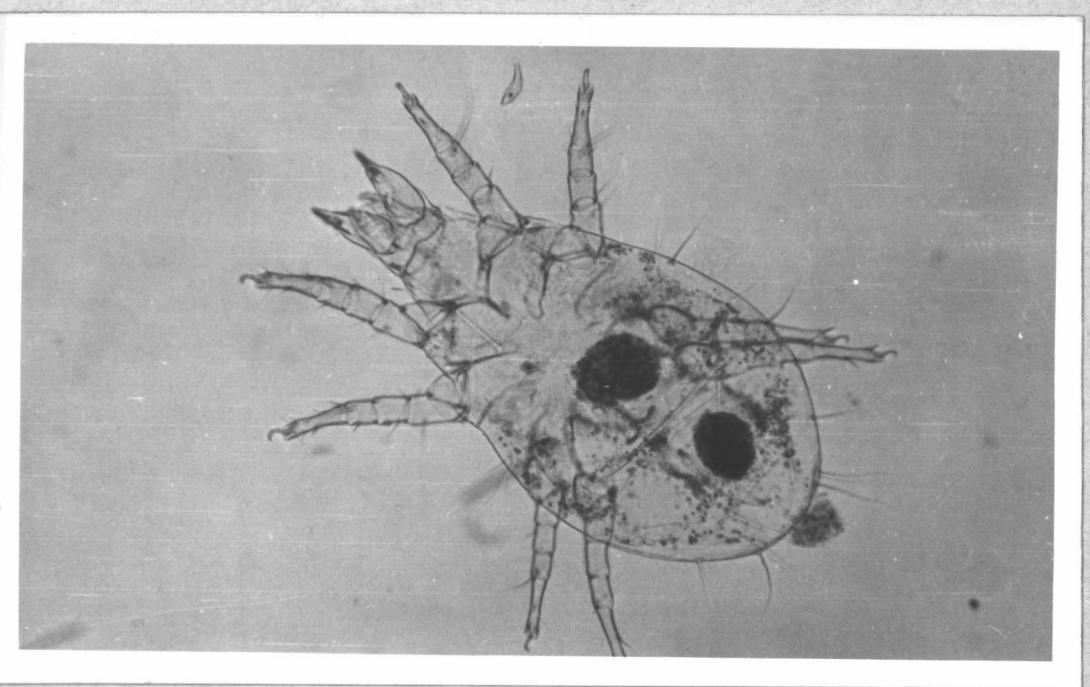
รูปที่ 26 เม็ดหู sucker plate ของไข่ในระยะ hypopus
กำลังขยาย 500 เท่า

รูปที่ 27 แมลงระยะตัวกลางวัยระยะที่ 2 (deutonymph)
กำลังขยาย 125 เท่า

รูปที่ 28 แมลง genital acetabula ของไรตัวกลางวัยระยะที่ 2
กำลังขยาย 500 เท่า

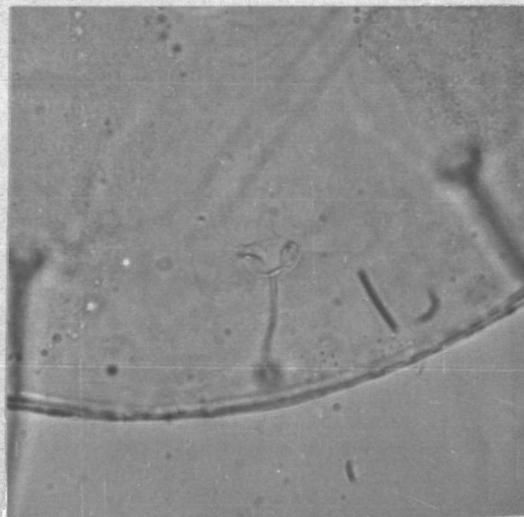

รูปที่ 29 แมสกงระยะตัวเต็มวัยของไรเพกเมี้ย (adult female)

กำลังขยาย 125 เท่า

ก

ก

รูปที่ 30 ตัวเม็มรัยเพศเมีย

ก. แสดงถูกหมะของ genital acetabula

ก. แสดงถูกหมะของ bursa copulatrix

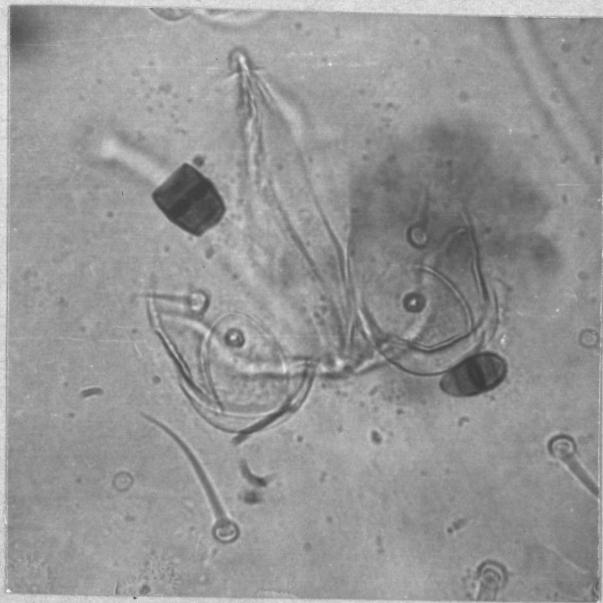
กำลังขยาย 500 เท่า

รูปที่ 31 แมลงระบะตัวเม่นวัยของไรเพศญ์ (adult male)
กำลังขยาย 50 เท่า

ก

ก

รูปที่ 32 ตัวเม่นวัยเพศญ"

ก. แมสคงลักษณะของ gnathosoma

ก. แมสคง sucker plate

กำลังขยาย 500 เท่า

ก

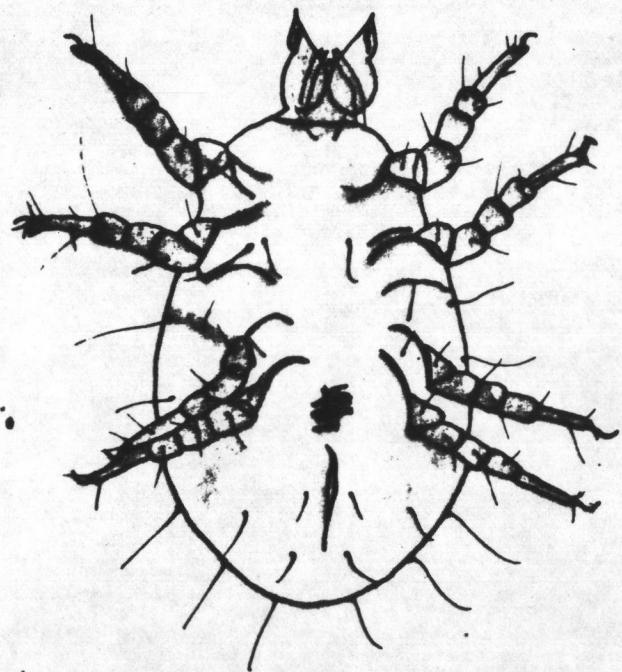
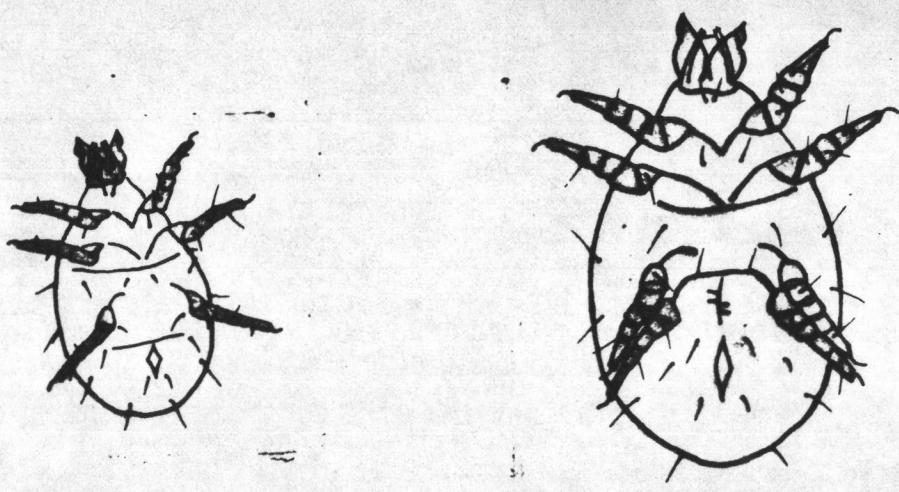
ก

รูปที่ 33 ตัวเต็มวัยเพศผู้

ก. แม่กองส่วนของ genitalic portion

ก. แม่กองลักษณะของ aedeagus

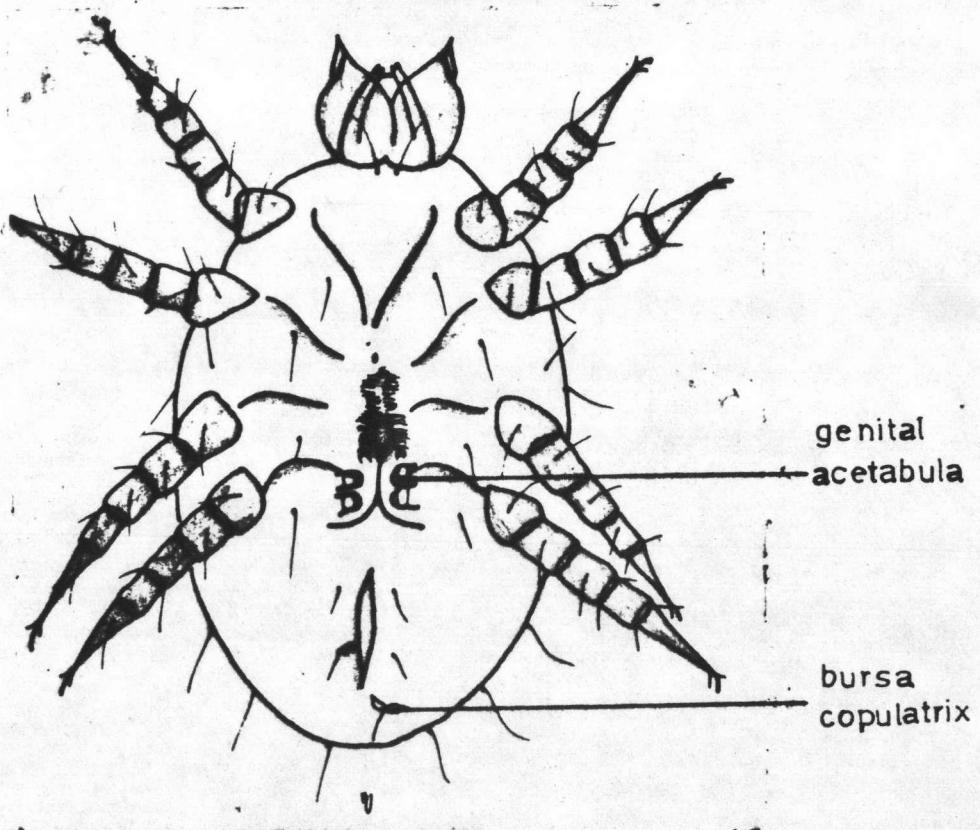
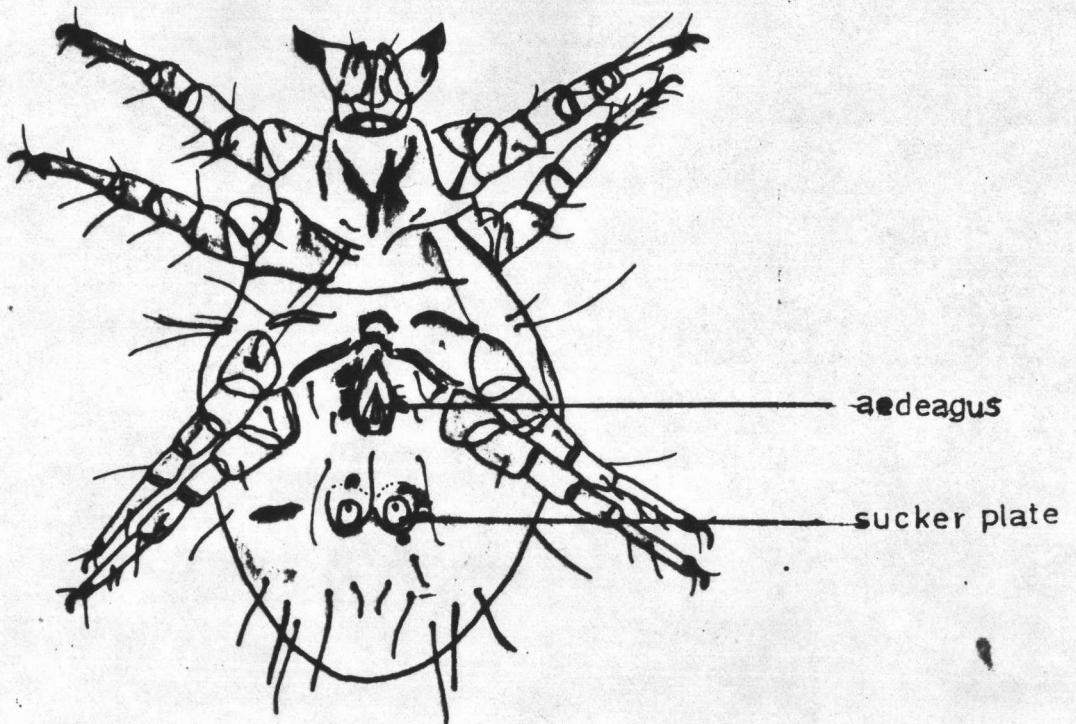
กำลังขยาย 500 เท่า

รูปที่ 34 แสดงการเจริญเติบโตของไรราชวงค์ฯ

ก. หัวอ่อน ข. หัวกอกอาจวัยรุ่นที่ 1 ก. hypopus

จ. หัวกอกอาจวัยรุ่นที่ 2 กำลังขยาย 125 เท่า

รูปที่ ๓๙ แสงุนการเจริญเติบโตของไรระบะหางๆ

ก. เหล็กชู ข. เพศเมีย กำลังขยาย 125 เท่า